

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

ACUM 14 ANI

Cerem scuzele noastre vechilor cetitori ai ziarului că insistăm și astăzi asupra împrejurărilor politico-economice de acum 14 ani în Dobrogea. Desvelirea lor înaintea abonaților mai noi și reînprospetarea faptelor în memoria celor vechi nu poate fi de cât plăcută tuturor, afară de acei cari, ca musca din fabulă, au speculat munca altora, șezând acum turcește pe carul cu povara scoasă de alții din nămolul patimilor de pe atunci.

Un curent fals, seditios, sufla de cât-va timp peste totă Dobrogea, și acest curent devenise atât de puternic că răcise inimile tuturor conducătorilor provinciei, față de avântul cald, patriotic și generos, cu care se deschisera până aci, largi, toate intrările în Dobrogea, tuturor Românilor de peste hotare.

Curentul străbătu sus de tot, până sub condeiul marelui patriot Lascar Catargiu, Prim-ministru atunci, care iscălise și publicase în Monitorul Oficial al României un referat către Consiliul de Miniștri, prin care se zicea că *toate nenorocirile Dobrogei* — și erau în adevăr multe plângeri — *provin de la Transilvănenii și Basarabenii trecuți aci*, în urma cărui referat s'a orânduit Comisia Dobrogei, despre care am scris în numărul trecut că avea ca primă însărcinare depozitarea de pământurile luate pe nume străine.

Nu e lipsă de modestie, nici indiscrețiune, să spunem acum, pentru întâiași dată de 14 ani, cine a avut curagiul să înfrunte furtuna, să se sacrifice — și s'a sacrificat — spre a desrobi sufletele de seditiune, spre a salva, pe lângă atâția oameni, un principiu de

economie politică și națională, de care depindea pentru vece prosperitatea acestei provincii.

Cel ce au întreprins lupta atunei, pentru abaterea curentului nefast, au fost distinsul patriot d-l Doctor *Ioachim Drăgescu*, cu vehemente sale articole pe tema *Administrației Militare*, și subsemnatul, continuatorul redactor al acestei palide foi, ambii victime resignate ale tuturor urgiilor administrative de pe atunci, dar mândre astăzi de biruință, și asupra curentului și asupra unor ingrași, cari ne-au speculat munca și pornirile sufletești, spre a se îmbogăți și reșafa acum deasupra dealului, deasupra comoarei.

Eată cum începuse Doctorul Drăgescu lupta prin numărul 2 al revistei *Dobrogea, organ al Agricultorilor și Economilor de vite din Dobrogea*, și cum îl secundam eu în No. 5, cel din urmă al revistei, în articolul intitulat *Românismul în Dobrogea* după care am fost avertisat să plec la Măcin.

• • •

«De la un timp încoace se vorbesce mult de Dobrogea; glasuri autorizate și glasuri neautorizate, unele cu puțină cunoștință de cauză, altele fără nici o cunoștință. S'a ridicat ca să arate relele de cari suferă această provincie, și au afirmat că izvorul tuturor nemulțumirilor „sunt funcționarii publici în genere, notarii și percepții în special, mai toți veniți din Transilvania și din Basarabia, cari exploatează populațiunea în folosul lor și cu o lipsă desăvârșită de scrupule”.

Dobrogea a fost și încă mult timp trebuia să rămână o țară pastorală; singura cultură căreia i-a priit aici, fu cea a vitelor. Inclimenta climei, natura pământului, puțină lui putere roditoare, sunt cauze cari împiedică prosperarea

agriculturei în această provincie, și era bine dacă cei în drept țineau seamă de aceasta. Legile fiscale, nisuița de a distruge cultura vitelor, modul vicios al parcelării pământurilor sunt cauze puternice cari au dat naștere la mul de nemulțumiri și nedreptăți.

S'a adus o învinuire gravă și nedreaptă funcționarilor Dobrogei, din cari unii au făcut și fac onoare țerei prin conduita lor esemplară, și prin capacitatea lor. În Dobrogea, ca și în restul țerei, s'a găsit și funcționari rei, dar aceștia și-au primit răsplată, fiind unii dați în judecată, alții depărtați din funcțiune.

În privința notarilor întru cât seim noi, numai unul este transilvănean, iar între cei 20 percepători numai doi sunt de peste munți, stabiliți însă definitiv în Dobrogea, și contra lor până acum nu s'a ridicat nici o plângere din partea locuitorilor.

Între sârmanii basarabeni cari au preferit să iee drumul pribegiei de cât să rămână sub guvernul mascălesc, fi-vor unii și rei, căci nu este pădure fără uscături, și toate țările și au drojdiile lor; dar a acusa cu ușurință pe toți ardelenii și basarabenii că sunt mișei și hoți, este o insultă pe care nu avea cuvinte să o calificăm dupe cum ar merita.

Ce fel, pentru că un român în loc de a se fi născut la Olt sau Siret, s'a născut peste Prut, sau peste Carpați, — să nu aibă dreptul de a trăi pe pământul României libere, la al cărei sân se încălzește sute de mii de streini cari o urăsc de moarte?

Dați afară din Dobrogea, isgoșiți din România pe Ardeleni și pe Basarabeni, și locurile lăsate libere de ei, vor fi îndată ocupate de drojdiile infecte lăpătate de Rusia, Turcia, Grecia și de aiurea.

Suntem un popor mic, suntem

ocoliți de neamuri dușmane cari ne pismuiesc bogăția câmpiilor noastre, frumusețea munților noștri, libertățile noastre; cu toate acestea ne desbinăm, ne sfășiem, suntem nepăsători de frații noștri ca și cum am fi singuri pe pământ și ca și cum am fi o națiune de o sută de milioane.

Aci stă primejdia.

Dacă vom compara notarul Dobrogei cu cei din restul țării nu vom găsi nici o deosebire între dânsul. Notarul și percepătorul Dobrogei nu sunt nici mai buni, dar nici mai răi, de cât cei din restul țării. Nu ei au ridicat mîi de nemulțumiri în această provincie, ei unii prefecții și administratori cari se credeau trimiși aici pentru pricopseală, iar nu să facă administrație cinstită și românească.

• • •

Românismul în Dobrogea

Ni s'a făcut mai dîilele trecute observațiunile de unul din prietenii noștri, că revista *Dobrogea* tinde a face să se creadă că românii transilvăneni (Mocanii) ar fi persecutați în Dobrogea, că nu s'ar cuveni și n'am avea drept la aceasta. Știm că s'a umplut capul unor persoane sus puse de fel de fel de acușățiuni absurde și răutăcioase. Le știm pe toate, protestăm contra acestor uneltiri, dar nu vom releva nici una, să ne ierte amicul nostru, pentru că nu socotim că e serios a te apăra în procese de intențiuni ce ți se fac. Nimic nu ne va putea clinti din drumul nostru liniștit spre românism, spre binele general, și nici de cum particular.

Luptarea noastră e corectă și voim să o facem și folositoare. Ne mângăiem cu speranța că în fine adevărul tot va triumfa.

Un mare bărbat de Stat, cel mai mare și mai profund cunoscător al țării, a dîs oare unde, într'un discurs recent: ... *am voit să piară acea credință adînc înrădăcinată, că în România totul se mișcă numai prin interese personale și că nimeni nu e capabil de a își face datoria pe deplin și cu sacrificiul personalității sale* *am lăsat ca inimiile noastre să se lovească cât vor voi, pentru că avem consecința curată și sufletul senin*.

Aceasta, într'un cât privește pe cei de la revistă, iar în cât privește pe «mocani», bine-voiască a cunoaște acei ce se îndeletnicesc cu gîdilirea nervilor și împuicerea urechilor acelor pe cari voiesc să-i captiveze, spre scopuri egoistice, că ei nu se mulțumesc numai cu rolul vecinic de păstori și populații nomazi ai deșerturilor lui Stan și Bran, pentru care pare a voi să-i predestine, cu atîta aer de protecțiune, cei ce voiesc a se da

de protectorii lor; ei năruiesc ceva mai departe, a duce cultura română, și oarecum mai occidentală, în spre Orient, spre romanizarea acestei provincii și identificarea ei — de sigur nu cu împărăția Austro-Ungară — ci cu «țara», după cum numește România, încă din leagăn fie-care pui de român ardelen. Mijloacele lor intelectuale sunt popii, aduși cu sacrificii de peste munte, biserică din Cara-Murat, zidită încă din anul 1882, școala cu două etaje din Casimcea, casele model și grădinile croite în satul Carol I. — Idealul lor e cartea pentru tot românul și nici de cum — poate fi ori-cine asigurat — roluri politice. Mijloacele lor materiale sunt silința pe întrecute de a face fie-care o herghelie de cai, ca Sasu din Carabacă, ori ca Golia din Docuzoglu; oi de rasă ca frații Popa din Pelitlia; cireți de vite de soiul celor ale fraților Bociogă; instrumentele aratorii perfecționate și introducerea de noi culturi, necunoscute Dobrogenilor, ca: popușoiul și culturile de toamnă; comerțul solid ca al fraților Oncești; industria fabricațiunei altor brânzeturi în locul primitivelor cașcavaluri și saramură indigenă; industria casnică a țesuturilor, ca a femeilor *săcelence*, cari umplu tîrgurile cu produsele manufacturilor lor de peste iarnă; în fine toate meseriile și îndeletnicirile ce fac pe om sobru și instruit, sănătos voinic și frumos.

Compare-se, fie dîs fără imputare, doi indiviți, indiferent de sece, unul dobrogean, de ori-ce alt neam, și altul «mocan», și se vor găsi dece avantagii mai mult în partea celui din urmă, sub toate raporturile fizice și intelectuale; iar din punct de vedere patriotic și național, e neîndoios că transilvăneanul are simțurile mai dezvoltate chiar de cât românul indigen, care n'a avut nici odată nevoie a-și oțeli acest nobil sentiment, și ca atare, românul ardelen e cel mai propriu a naționaliza această provincie.

Mocanul, stabilit cu familia sa în Dobrogea, nu și-a rezervat nici un gând pentru patria mamă, după cum din fericit instinct fac acei ce populează astăzi câmpiile Basarabiei, pustiurile Crimeei și Mării de Azof până spre poalele Caucasului. Să ne silim cu toții a le lega și inima de brasda acestui pământ, după cum și-au legat toată bruma lor de avere cu care a trecut în această țară.

Acel ce își spoiesc averea mica către elementul transilvănean — și din bună fericire aceștia sunt neromâni de sînge — cu aberațiunea economico-politică că, favorisînd imigrațiunea românilor în Dobrogea s'ar slăbi masa poporului român de peste Carpați, n'au del just în privința mișcării populațiilor. Germania și Anglia nu pot împede emigrările surplusului populațiunei către America pe lângă toate sfîrșirile ce fac.

De ce România ar închide grănițele sale surplusului de creștere din țările

ungaro-austriace? Dacă noi nu-i primim, vrea să dîe nu le înlesnim traiul, ei se duc în Rusia și Bulgaria.

Cunosceți un sat în Ardeal peste munți de orașul Horedă, care are 1200 case și numai circa 500 hectare teren de cultură, încoolo tot păduri și pășuni de munte, unde nu se coase de cât cel mult ovăsul. Toți locuitorii sunt mai numai economi de vite. Ni se asigură că 200 capi de familie cu copii — numai bărbați însă — sunt duși în Rusia, de unde aceștia scot hrana pentru restul familiilor ce au acasă.

Să se bage de seamă că vorbim numai de un sat, nu de toate cele după poalele de miadă-noapte ale Carpaților, care sunt peste tot cam în aceleași condiții și învîrtesc aceeași meserie.

De ce n'am atrage acest surplus de creștere în Dobrogea, unde e atîta loc, căci mulți din ei se perd în Rusia, cu toată obstinațiunea lor la desnaționalizare?

Mai dîilele trecute doi inși din acel sat, înșurași cu rusoaice, avînd copii, s'a plimbat peste tot prin Dobrogea, cu scop a se strămuta aci, dîcînd că li s'a urit în Rusia. Cu greș credem că vor găsi un loc de aședare, spre a-și învîrta meseria lor de negoț, căci nu mai încap pe nică-eri de streini.

Cu cine se va popula Dobrogea? În Bulgaria, Serbia, Rusia, pretutindenea viața e mai efină ca în țară. Facă cineva o cât de mică comparațiune între prețurile obiectelor de subsistență zilnică din Basargic și Mangalia, Ostrov ori Călărași și Silistra, Tulcea și Imail, între dările fiscale din orașele de peste graniță și cele din interior, presupunînd că deschidem toate porțile vîmilor și ale cetățeniei, și va conchide neapărat că nu va incurge nimerea de acolo în Dobrogea.

Elementul musulman ne părăsește și ca dî.

În România propriu dîsă mai este încă loc pentru de două ori atîția locuitori. Noi credem că nu e nici de cum consult a favorisa trecerea lor dincoace; și din acest punct de vedere, nouă ni se pare că fostul Prefect al Tulcei a procedat foarte bine, neacordînd stabilirea acestora pe nicăirea, după cum nici cel de la Constanța nu acorda stabilirea băjenarilor români de cât în plășile Medgidie și Mangalia, spre graniță.

Noi credem că o națiune, un stat, nu poate câștiga prin estinderea, prin desirarea prea mare a populațiunei, a forțelor sale productive, din nici un punct de vedere. Într'un asemenea Stat și comercial și industria sunt împedicate a se desvolta pentru multă vreme; căci plugăria și păstoria sunt tot-d'atună și pretutindenea preferate ocupațiunei din mîncăgăile dîdări ale fabricelor. Un asemenea Stat rămîne pentru atîta vreme tribut ar străinilor cât îi trebuie pentru

a slei de putere succesiv pământul pe unde băjenarii se așează pe timp ne hotărât. De ce nu se împing spre adânc, spre interior, populațiunile după coastele meridionale ale Americii, ci să caute coloni streini pentru acele ținuturi?

Nici din punct de vedere cultural și politic, credem noi că nu e bine a se estinde populațiunea prea mult, pentru o națiune mică ca a noastră; căci, neavând o putere de asimilare suficientă, slăbim celelalte centre de progres și rezistență, contra streinilor ce năvălesc de pretutindenea făcând găuri gangrenoase în trupul țării, mai cu seamă al Moldovei.

Dacă ni s'ar dice că e același cas și cu elementul român de peste hotare, noi răspundem că nu este așa. Acolo este un plus de creștere, pe care dacă nu'l vom încorpora noi, îl înghite oceanul slav, pierdut fiind pentru tot-d'auna pentru român, — și nu sute și mi, dar *nici un român n'ar trebui să se peardă, pe câtă vreme e loc în țară pentru milioane*.

Că insistăm atâta asupra românismului în Dobrogea, să ne ierte domnii care cred că facem rău. Noi știm că există două curenți în Dobrogea, pe care din lipsă de alt termin să le numim politice. Unul este acela, care, pe lângă suma proceselor politice din anul trecut, a pus acum, recent, până și sub condeiul d-lui fost Prim-Ministru impresiunea că toate nenorocirile Dobrogei s'ar trage de la transilvăneni și basarabeni, ceea ce tot sufletul de român e convins că nu e așa; cel-alt, născut din ultimele evenimente din Tulcea: unul nenațional, și altul prea național, amândouă rătăcite, neprevădătoare, de o petrivă mișcătoare de liniștea dobrogenilor, pe care ne mirăm foarte mult pentru ce se sgândărește fără nici o cauză.

Sfârșind, dicem celor ce ne fac procese pentru ideile ce am profesat până astăzi: de cât să ne bănuim de ce mai știu eu ce, — până și de idei subversive — mai bine dați mâna, fără a vă uita cine vă-o întinde, dacă voiți, acelor ce mai găsesc timp a se ocupa, printre meschinăriile dilei, și de trebuințele generale. Dați mâna, spre a face aci în Dobrogea la porțile Orientului, un un mare „Kulturgytel”, după cum îl înțeleg și practică maghiarii, ci o vastă familie, ai cărei membrii producători să fie de o potrivă iubiți de părinți, de al căror sin să se lipească și încălzească toate caracterele, toate temperamentele, ca să nu se sturbească înțelesul dictonului, că: *România este adenul Orientului*, totemul la marginea descălecată a țării despre Orient.

P. Grigorescu.

PENTRU „DOBROGEA”

Confrății de la ziarul periodic din capitala județului vecin „Dobrogea” — nu știm care anume din *Comitet*: cel cu biuroul în strada Babadagh No. 116, sau cel din strada Regina Elisabeta colț str. Babadagh, sau vre-un traistă în băț, — se plâng și vor să ne ia peste picior că ne amestecăm în afacerile județului vecin, între altele că am zis într'un număr trecut, că s'ar fi stabilit acolo o nouă jurisprudență, cu ocazia numirei ajutorului de primar, d-l Gh. Șerban Ciupercă, care ar fi fost ales de consiliu; invitându-ne să-l spunem de unde am luat informația, și imputându-ne, de ce nu avem răbdare să cetim în Monitorul Oficial confirmarea alegerii, cerută de d-l prefect respectiv.

Răspundem — întârzierea n'are nici un inconvenient: informația am luat-o din „Voința Națională”, care a scris în privința d-lui Ciupercă, *personal*, că d-l prefect i-a cerut numirea ca ajutor înainte ca consiliul comunal să fi fost constituit; iar că confirmarea trebuia să urmeze, și va urma, la aceasta nici nu ne puteam gândi, știind mai ales că prefectul e nou numit în județ.

Așa, dar „Voința Națională” e de vină, nu noi, cari n'aveam de unde ști restul.

Acum că v'am lămurit cum stă chestia informației, să ne dați voe stimabili confrăți, să ne plângem de un lucru: ați comis o escrocherie, *pardon*, o înșelăciune.

Ați falsificat, în detrimentu-ne, înțelesul dictonului:

De departe ochi-ți bate și de aproape ochi-ți scoate, înlocuind în primul hemistih „ochi” cu *câmpii*, și „ochi-ți” cu *ochi-își* din al doilea hemistih; — Ne-ați prejudiciat.

Facem apel la alesul guvernului și noul ales al consiliului comunal, ambii oameni de drept, unul atât de susceptibil în chestii de escrocherie, cum a dovedit-o cu misiul arestat, să spue confrăților de la „Dobrogea”, dacă nu ne-au prejudiciat, și nu ni se cade o replica.

Ei, stimabili confrăți, Tulcea n'a fost nici odată, de 12 ani, un câmp.

pentru noi, nici toți prefectii acestui județ ciclopi de aceia cărora le-ar răsări soarele din frunte și luna din ceafă, ci niște simpli muritori precum suntem toți.

Așa ne-ar plăcea să ne cunoșteți.

X.

ADUCEREA APEI

Intr'o corespondență din Constanța, ziarul „Adevărul” de la 1 ale lunii curente se ocupă de chestia aducerii apei în oraș, insinuând că nu se vor găsi concurenți pentru concesiune și că administrația orașului va fi silită a adopta oferta Direcției Căilor Ferate, care ar fi în stare să furnizeze toată apa orașului; dar că nici aceasta n'ar fi o soluție bună, mai ales dacă s'ar face instalații ca acea din fața pompierilor.

Am scris într'un număr trecut despre colportarea acestor aprecieri de către cei ce n'au făcut nimic până acum pentru orașul Constanța, de 25 de ani, și nu mai revenim, de cât să repetăm aci că comuna are studii complete și aprobate de consiliul tehnic superior, pentru alimentarea cu apă, pe care le pune la dispoziția oricui ar vrea să le consulte.

E destul să spunem, pentru știința numitului diar, că până acum au fost cerute caietele de sarcini, întocmite și tipărite în românește și franțuzește, de o sumă de companii, de agenți comerciali și consulari, și se cer mereu, mai rămânând din câte o sută exemplare câte s'au tipărat, numai câte-va.

Cât pentru aranjamentul cu Direcția C. F., e prea naiv d-l corespondent dacă se dă la credința că instalațiile, în cas de a se adopta soluțiunea cu Direcția, ar putea fi la fel cu gura de apă din curtea Pompieriei, menită numai pentru udat, incendii și caii pompierilor. Putea onor. Administrație să se dispenseze de osteneala de a ne mai trimite și nouă acel număr, dacă ar fi știut că nu ne putem așaja în discuție pentru așezări mărunțuri, cari în orice cas sunt prea timpurii.

PLOI ȘI FRIG

Cultivatorii vor ține minte multă vreme iarna și primă-vara aceasta. Iarna începuse cu viscole și zăpadă groasă în primele zile ale lunii Noembrie; a continuat trei luni de zile a fi frig și ger; pe când lunile Februarie și Martie au fost mai uscate, dar tot friguroase.

La 25 și 26 Martie a plouat două zile și două nopți într-una, o ploaie rece, iar în noaptea Paștilor a plouat toată noaptea și totă noapte spre a doua zi de Paști. Astă-noapte, spre 12 curent, ploaia a început din nou și a ținut până la ziua, tot timpul fiind friguros. Abia astă-zi, Sâmbătă, temperatura s'a ridicat și e mai cald. Ploile au fost generale, peste toată Dobrogea. Pământul e plin de umiditate până la peste un metru de adâncime. Recolta, puțin întârziată în creștere din cauza frigului, promite a fi excelentă. Speranțele sunt mari pentru toate soiurile de recolte.

În streinătate, ca și pe munții noștri, au fost geruri cu zăpezi mari. Eată ce scriu ziarele în această privință:

Din Germania, Austro-Ungaria, Italia și Franța continuă a veni știri relative la frigul ce domnește în acele țări.

La Magdeburg viscolul a dărâmat turnuri de biserică. La Stettin, zăpada căzută a întrerupt circulația tramwayelor. La Posen, zăpada căzută se ridică la o jumătate metru, iar în locurile neadăpostite la un metru înălțime.

Comunicația telegrafică și telefonică a fost întreruptă, mai multe trenuri au fost înzăpezite. Lumea din localitate dice că de ani de zile nici o iarnă nu a fost așa de grea ca aceasta din Aprilie.

La Ostrows, Breslau și Dantzig a căzut de asemenea zăpadă în mare cantitate, viscoalele au făcut ravagii și recolte din împrejurimi au fost distruse.

În Silesia prusiană s'au găsit 6 persoane înghețate. La Ghitschin s'a înămolit un tren în zăpadă. O femeie numită Zaplada, voind să meargă în sat, a înghețat pe drum,

peste care căzuse zăpada de doi metri.

Din Ungaria se comunică de asemenea cădere de zăpezi, înghețuri, furtuni. Comunicația telegrafică și telefonică a fost întreruptă, trenuri înzăpezite în timp de 18 ore. În multe localități, rezervele de grâne, viile și arborii fructiferi au fost distruse. Pagubele sunt enorme și cultivatorii sunt disperați.

În Austria de sus la Teplitz — Schönau, a căzut zăpadă și temperatura a scăzut la 5-6 grade sub zero. Polițistul Hoings a fost găsit mort înghețat. În împrejurimi recolta a fost distrusă.

Din Italia se anunță că în provinciile Lombardia și Emilia a căzut zăpadă care s'a ridicat la 30 c. La Toscana a plouat cu grindină și furtuna a distrus recolte. Din cauza frigului o mare parte din recolta de primă-vară a Italiei a fost compromisă.

În Franța continuă a domni un frig mai mare ca în iarnă. Mai toate viile au fost $\frac{3}{4}$ distruse.

Se evaluează pierderile suferite de această scădere de temperatură nenaturală pentru luna curentă la mai mult de 1 jum. miliarde.

Țifra cea mai mare o reprezintă stricăciunile viilor din Franța și recolte compromise din Franța, Germania, Italia, Ungaria.

Informațiuni

În ședința de astă-zi, Sâmbătă, a Consiliului Comunal, s'a decis respingerea cererilor brutarilor și măcelarilor de a se urca prețul pâinei și cărnei; s'a autorizat d-l primar a trata împrumutul de un milion. În condițiile legii care autoriză facerea acestui împrumut, și s'au acordat un ajutor funcționarilor suprimați pe ziua de 1 Aprilie, la fie-care leafă pe o jumătate lună.

D-l Prefect Scarlat Vârnav a făcut a treia zi de Paște o inspecție la mai multe comune din plasa Constanța; d-sa lucrează acum la espunerea situației județului, care va fi o lucrare cum nu s'a vădut

până acum în Dobrogea, probabil nici în țara întreagă.

Confrății dela Tulcea prin numărul din urmă al *Dobrogei* lor, ridică în slava cerului pe prefectul județului vecin, d-l Luca Ionescu, încheind articolul respectiv cu aceste cuvinte: «Această recunoștință (a celor de improprieta-rit) face mai mult de cât ori-ce monument fie el ori-cât de mareț — pentru faptul că se dă pământ la țaran».

Așa da! La urma urmelor, o să vedem și un al treilea monument în Tulcea!

Un lucru rugăm pe confrăți: să bine-voiască a ne arăta, dacă nu în estenso, măcar numărul și data raportului cu care d-l Luca Ionescu a făcut acea cerere, ori măcar pe acea cu înființarea pepenierii de viță. — Așteptăm.

Rugăm pe d-l Polițaiu să dea o ordonanță, oprind iuteala birjilor pe străzile frecventate și la colțuri; spre a se evita deseale călcări de copii în Constanța, unde copii trebuie să se joace în stradă, nefiind curți.

Ne primind mai nici un răspuns de la acei ce i-am rugat personal pentru plata abonamentelor întârziate pe câte 3-4 ani, ne vedem siliți a lua ultima măsură, neobișnuită de 12 ani, de a publica pe cei ce ne-au înșelat, începând cu numărul viitor, dându-i chiar în judecată.

Ziarul va continua; ne-a rămas destul credincioși, în lupta de distrugere pornită în potrivă-ne de căți-va șnapam și acoliți lor.

AVIS

Clopoțe Bisericești

GARANTATE

Fabricațiune Română

Se găsește de vânzare la D-l Tache Manicativ, Constanța.

Strada Mahomedană No. 36.

INCĂNTĂTOR

este un obraz fin curat, o înfățișare fragedă și trandafirie, o piele albă, catifelată și un teint strălucitor.

Toate aceste le produce

Sapunul Lapte de Crin

din RADEBEUL

al Casei Bermann & C-iei

RADEBEUL-DRESDA

Marcă fabricii: UN CAL DE LEMN

Bucata lei 1-50

De vânzare la: L. & J. Lascariu și M. Ber-

coriel. — Constanța.